

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížovať ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutia vo veci 90/2009/(JD)OV - Údajné odmietnutie poskytnutia prístupu k dokumentom z rokovaní o obchodnej dohode

Rozhodnutie

Prípad 90/2009/(JD)OV - Otvorené dňa 25/02/2009 - Rozhodnutie z dňa 23/07/2010

Konajúc na základe nariadenia 1049/2001/ES, sťažovateľ, holandská nadácia bojujúca za transparentnosť, predložil Rade Európskej únie žiadosť o povolenie prístupu k niekoľkým dokumentom týkajúcim sa rokovaní medzi EÚ, Spojenými štátmi (USA) a Japonskom, ktoré sa týkali novej obchodnej dohody proti falšovaniu (z angl. Anti-Counterfeiting Trade Agreement, ďalej len „ACTA“) Cieľom dohody ACTA je zaviesť medzinárodné normy presadzovania práv duševného vlastníctva. Rada povolila čiastočný prístup k niektorým dokumentom, ale odmietla prístup k šiestim dokumentom. Uviedla, že tri dokumenty sú pracovnými dokumentmi, ktoré vypracovali útvary Komisie v súvislosti s dohodou ACTA. Dva ďalšie dokumenty boli poznámky predsedníctva pre delegácie, týkajúce sa dohody ACTA. Šiesty dokument, klasifikovaný ako RESTREINT UE („vyhradené EÚ“), obsahoval informácie o výsledku konzultácií s poradcami pre spravodlivosť a vnútorné veci z 26. septembra 2008 týkajúce sa tretieho rokovania o dohode ACTA. Rada tvrdila, že sprístupnenie všetkých týchto dokumentov by oslabilo rokovaciu pozíciu EÚ a mohlo by to ovplyvniť vzťahy s tretími stranami. Preto odmietla prístup k týmto dokumentom na základe článku 4 ods. 1 písm. a) tretia zarážka nariadenia, ktoré sa týka ochrany verejných záujmov pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy. Pokiaľ ide o čiastočný prístup, Rada tvrdila, že keďže výnimka sa týkala všetkých dokumentov ako celku, nemohla by povoliť čiastočný prístup. Sťažovateľ podal opakovanú žiadosť. Rada trvala na odmietavom stanovisku.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že Rada by mala povoliť prístup k týmto šiestim dokumentom. Rada odmietla argumenty sťažovateľa, že dokumenty predstavujú návrh právneho predpisu a trvala na svojom stanovisku.

Útvary ombudsmana preskúmali príslušné dokumenty. Ombudsman dospel k záveru, že Rada oprávnene použila výnimku z dôvodu ochrany verejného záujmu pokiaľ ide o medzinárodné

vzťahy. Usúdil, že zverejnenie dokumentov by malo nepriaznivý vplyv na prevládajúcu klímu dôvery počas prebiehajúcich rokovaní s USA a Japonskom, a že by to mohlo narušiť otvorenú a konštruktívnu spoluprácu. Ďalej zistil, že informácie, až na jednu výnimku, uvedené v šiestom dokumente sa týkali návrhov a pripomienok k stanoviskám EÚ, USA a Japonska, a že by nebolo možné uvoľniť časť dokumentov bez toho, aby to oslabilo ochranu záujmov, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 1 písm. a) tretia zarážka nariadenia. Jedna výnimka súvisela s niekoľkými odsekmi týkajúcimi sa čisto procesných otázok v dokumente o rokovaní z pohľadu EÚ. Sťažovateľ vysvetlil, že sa nezaujímal o informácie čisto procesnej povahy. Ombudsman preto dospel k záveru, že otázka čiastočného prístupu si nevyžadovala ďalšie posudzovanie. Ombudsman preto nezistil žiadny nesprávny úradný postup zo strany Rady a vec uzavrel.

O OKOLNOSTIACH, KTORÉ VIEDLI K PODANIU SŤAŽNOSTI

1. Sťažovateľ, holandská nadácia bojujúca za transparentnosť, 29. októbra 2008 požiadal v súlade s nariadením 1049/2001/ES [\[1\]](#) [\[Prepojenie\]](#) (ďalej len „nariadenie“) o úplný prístup k dokumentom týkajúcimi sa rokovaní o novej obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ďalej len „dohoda ACTA“). Cieľom dohody ACTA je stanoviť medzinárodné normy týkajúce sa presadzovania práv duševného vlastníctva. 12 dokumentov, ku ktorým sťažovateľ požiadal o úplný prístup, boli tieto:

1) Odporúčanie Komisie Rade, aby poverila Komisiu začatím rokovaní o mnohostrannej obchodnej dohode o boji proti falšovaniu N/A 26 – 03 – 2008, 7759/08;

2) odporúčanie Komisie Rade, aby poverila Komisiu začatím rokovaní o mnohostrannej obchodnej dohode o boji proti falšovaniu PDF 20 – 06 – 2008, 7095/08;

Odporúčanie Komisie Rade, aby poverila Komisiu začatím rokovaní o mnohostrannej obchodnej dohode o boji proti falšovaniu PDF 24 – 07 – 2008, 15486/07;

Odporúčanie Komisie Rade, aby poverila Komisiu začatím rokovaní o mnohostrannej obchodnej dohode o boji proti falšovaniu PDF 24 – 07 – 2008, 12875/08;

5) Obchodná dohoda o boji proti falšovaniu – návrh reakcie EÚ na spoločný návrh EÚ o občianskoprávnom presadzovaní N/A 10 – 09 – 2008, 15486/07 [\[2\]](#) [\[Prepojenie\]](#);

Odporúčanie Komisie Rade, aby poverila Komisiu začatím rokovaní o mnohostrannej obchodnej dohode o boji proti falšovaniu PDF 10 – 09 – 2008, 7095/08 [\[3\]](#) [\[Prepojenie\]](#);

Odporúčanie Komisie Rade, aby poverila Komisiu začatím rokovaní o mnohostrannej obchodnej dohode o boji proti falšovaniu PDF 11 – 09 – 2008, 13448/08;

8) Obchodná dohoda o boji proti falšovaniu – revidovaný návrh reakcie EÚ na spoločný návrh o občianskoprávnom presadzovaní N/A 24 – 09 – 2008, 13382/08;

9) mnohostranná obchodná dohoda o boji proti falšovaniu (ACTA) – opatrenia občianskeho práva N/A 23 – 09 – 2008, 13637/08;

10) Mnohostranná obchodná dohoda o boji proti falšovaniu (ACTA) 3. rokovacie zasadnutie 8. – 10. októbra 2008, Tokio, Japonsko Kapitola 2: Návrh spoločného návrhu Japonska a USA z 12. septembra 2008 N/A 29 – 09 – 2008, 13750/08;

11) Obchodná dohoda o boji proti falšovaniu (ACTA) – zostavenie všetkých pripomienok partnerov dohody ACTA k kapitole N/A 02 – 10 – 2008 o občianskoprávnom presadzovaní, 13949/08;

12) Mnohostranná obchodná dohoda o boji proti falšovaniu (ACTA) 3. rokovanie, 8. – 10. októbra 2008, Tokio – opatrenia občianskeho práva N/A 08 – 10 – 2008.

2. Rada sa vo svojej odpovedi z 5. novembra 2008 odvolala na rozhodnutie Rady 2001/264/ES z 19. marca 2001, ktorým sa prijímajú bezpečnostné nariadenia Rady [\[4\]](#) [\[Prepojenie\]](#). V uvedenom rozhodnutí sa predpokladá, že *stupeň utajenia „RESTREINT UE“* („EU Restricted“) sa uplatňuje na informácie a materiály, ktoré by v prípade neoprávneného sprístupnenia mohli poškodiť záujmy EÚ alebo jedného alebo viacerých jej členských štátov. Tvrdila, že dokumenty 7759/08, 15486/07 a 7095/08 boli všetky klasifikované ako dokumenty EÚ s obmedzeným prístupom. Obsahovali smernice na rokovania o ACTA, ktoré stále prebiehali. Keďže zverejnenie informácií obsiahnutých v týchto dokumentoch by mohlo brániť správne procesu rokovaní, Rada k nim zamietla prístup na základe článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky nariadenia, ktorý sa týka ochrany verejného záujmu v súvislosti s medzinárodnými vzťahmi. Uviedla však, že podľa článku 4 ods. 6 nariadenia o čiastočnom prístupe sťažovateľ mohol mať prístup k tým častiam troch dokumentov, na ktoré sa výnimka nevzťahuje. Boli riadne priložené k jej odpovedi.

3. Rada ďalej uviedla, že dokumenty 12875/08, 13448/08 a 13750/08 sú pracovnými dokumentmi, ktoré útvary Komisie vypracovali v súvislosti s dohodou ACTA. Dokumenty 13382/08 a 13949/08 boli poznámky predsedníctva Rady k delegáciám týkajúce sa dohody ACTA. Dokument 13637/08 (utajovaný ako EU Restricted) obsahoval informácie o výsledku konzultácie radcov pre spravodlivosť a vnútorné veci z 26. septembra 2008 týkajúcej sa tretieho rokovania o dohode ACTA, ktoré sa konalo od 8. do 10. októbra 2008 v Tokiu. Rada tvrdila, že zverejnenie všetkých uvedených dokumentov by oslabilo pozíciu EÚ v rokovaniach a negatívne ovplyvnilo vzťahy s dotknutými tretími stranami. Preto zamietla aj prístup k týmto dokumentom na základe článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky nariadenia. Pokiaľ ide o čiastočný prístup, Rada tvrdila, že vzhľadom na to, že výnimka sa vzťahuje na dokumenty ako celok, čiastočný prístup nemožno udeliť.

4. Sťažovateľ podal 9. novembra 2008 opakovanú žiadosť o prístup k šiestim dokumentom, konkrétne dokumentom 12875/08, 13448/08, 13750/08, 13382/08, 13949/08 a 13637/08, a

odkázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo *veci Turco* [5] [Prepojenie]. Sťažovateľ citoval Súdny dvor, ktorý rozhodol, že predpokladom účinného uplatňovania demokratických práv občanov je, že by mali mať možnosť zistiť dôvody, na ktorých sú založené legislatívne opatrenia. Poukázala na to, že dohoda ACTA je obchodnou dohodou, a preto nie legislatívnym návrhom. Sťažovateľ však uviedol, že ak by sa ACTA akceptovala, viedlo by to k legislatívnym a výkonným povinnostiam pre podpísaných strán, ktoré by nepriamo mali rovnaký účinok ako legislatívny návrh.

5. Rozhodnutím zo 4. decembra 2008 Rada zamietla opakovanú žiadosť na základe týchto tvrdení:

Pokiaľ ide o dokumenty 12875/08, 13448/08 a 13750/08, Rada tvrdila, že ide o pracovné dokumenty vypracované útvarmi Komisie týkajúce sa dohody ACTA. Poukázala na to, že prvé dva dokumenty obsahovali návrh reakcie EÚ na spoločný návrh Japonska a USA o občianskoprávnom presadzovaní a revidovaný návrh reakcie EÚ na ten istý návrh. Dokument 13750/08 obsahoval súhrn všetkých pripomienok, ktoré predložili partneri rokujúci o dohode ACTA, pokiaľ ide o kapitolu o občianskoprávnom presadzovaní. Rada uviedla, že všetky tri dokumenty obsahujú podrobné informácie o pozíciách rôznych partnerov, ktorí rokujú o dohode ACTA, pokiaľ ide o citlivý predmet občianskoprávneho súdneho konania a vymožitelnosť práv duševného vlastníctva. Obsahovali aj pripomienky týkajúce sa pozície ostatných rokovacích partnerov. Rada tvrdila, že vzhľadom na citlivý obsah dokumentov by ich úplné zverejnenie vážne narušilo ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy EÚ. To by malo negatívny vplyv na atmosféru dôvery v prebiehajúce rokovania, čo by zase mohlo brániť otvorenej a konštruktívnej spolupráci. Okrem toho, ak by rokovací partneri EÚ mali dôvod domnievať sa, že pozície, ktoré vyjadrili počas dôverných rokovaní, by mohli byť jednostranne zverejnené zo strany EÚ, malo by to tiež nepriaznivý vplyv na budúce rokovania. Rada preto potvrdila svoje odmietnutie poskytnúť úplný prístup k týmto dokumentom na základe článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky nariadenia. Rada tiež uviedla, že čiastočný prístup nie je možný, keďže obsah dokumentov tvorí neoddeliteľný celok. Ďalej tvrdila, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia je povinná. Ak sa teda preukáže, že požadovaný dokument patrí do oblasti medzinárodných vzťahov a že ochrana uvádzaného záujmu by bola v prípade zverejnenia dokumentu narušená, inštitúcia musí odmietnuť prístup verejnosti. Tento záujem nemôže prevážiť prevažujúci verejný záujem na zverejnení.

Pokiaľ ide o dokumenty 13382/08, 13637/08 a 13949/08, Rada uviedla, že všetky tri dokumenty obsahujú podrobné informácie o pozícii EÚ v rámci rokovaní o dohode ACTA a že úplné zverejnenie týchto textov by odhalilo strategické ciele EÚ, ktoré sa majú dosiahnuť v týchto rokovaniach. Ohrozilo by sa tým celkové vedenie prebiehajúcich rokovaní, a tým by to poškodilo záujem EÚ na efektívnom vedení takýchto rokovaní. Rada preto potvrdila svoje odmietnutie udeliť prístup k týmto dokumentom na základe článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky nariadenia. Rada tiež uviedla, že čiastočný prístup nie je možný, keďže obsah dokumentov tvorí neoddeliteľný celok.

PREDMET VYŠETROVANIA

6. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ombudsmanovi tvrdil, že Rada by mala udeliť prístup k dokumentom 12875/08, 13448/08, 13750/08, 13382/08, 13637/08 a 13949/08.

VYŠETROVANIE

7. Dňa 25. februára 2009 ombudsman zaslal Rade sťažnosť so žiadosťou o stanovisko, ktorú zaslal 29. apríla 2009. Bola postúpená sťažovateľovi, ktorý zaslal svoje pripomienky 26. mája 2009. Sťažovateľ zaslal ďalšie pripomienky 19. júna 2009.

8. Vo svojom liste z 25. februára 2009 ombudsman tiež informoval Radu, že považuje za potrebné nahliadnuť do dokumentov, ktoré boli predmetom sťažnosti. Rada a ombudsman si 8. apríla, 19. mája, 12. júna, 14. a 21. septembra a 18. a 25. novembra 2009 vymenili listy o postupe inšpekcie v súvislosti s touto sťažnosťou, ako aj dve ďalšie sťažnosti.

9. Dňa 8. decembra 2009 bola vykonaná inšpekcia. Ombudsman zaslal 17. decembra 2009 Rade kópiu správy o inšpekcii. Dňa 18. decembra 2009 zaslal sťažovateľovi kópiu správy o inšpekcii s výzvou na predloženie pripomienok. Sťažovateľ nepredložil žiadne pripomienky. Dňa 29. mája 2010 sťažovateľ zaslal niekoľko ďalších pripomienok. V telefonickom rozhovore s úradom ombudsmana 29. júna 2010 sťažovateľ poskytol ďalšie vysvetlenia.

ANALÝZA A ZÁVERY OMBUDSMANA

A. Pokiaľ ide o tvrdenie, že by sa mal poskytnúť prístup k šiestim dokumentom

Argumenty predložené ombudsmanovi

10. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ombudsmanovi tvrdil, že Rada by mala udeliť prístup k dokumentom 12875/08, 13448/08, 13750/08, 13382/08, 13637/08 a 13949/08.

11. Navrhovateľ tvrdil, že dohoda ACTA v praxi predstavuje právne predpisy. Odkázala na nariadenie a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo *veci Turco*, v ktorých sa zdôrazňuje význam sprístupnenia legislatívnych textov verejnosti. Podľa názoru sťažovateľa sa preto proces rokovaní o dohode ACTA musí viesť transparentne. Domnieva sa však, že EÚ úmyselne súhlasila so zachovaním tajnosti rokovaní o dohode ACTA. Sťažovateľ sa odvolal aj na uznesenie Európskeho parlamentu z 18. decembra 2008 (P6-TA-2008 – 0634), v ktorom sa uviedlo, že článok 4 nariadenia by nemal prevažovať nad verejným záujmom na zverejnení prípravných návrhov dohody ACTA.

12. Pokiaľ ide o odmietnutie Rady poskytnúť prístup k dokumentom 12875/08, 13448/08 a 13750/08, sťažovateľ tvrdil, že prípravné legislatívne texty nemajú citlivú povahu. Preto malo

byť od začiatku všetkým rokovacím partnerom jasné, že rokovania musia byť otvorené. Pokiaľ ide o odmietnutie Rady udeliť čiastočný prístup, sťažovateľ uviedol, že nariadenie sa na niečo nevzťahuje ako na „*neoddeliteľný celok*“. Domnieva sa, že je úplne možné rozlišovať medzi tým, čo môže a čo nemôže byť zverejnené. Zdôraznil, že tak robia aj iné krajiny, ako napríklad Kanada.

13. Pokiaľ ide o odmietnutie Rady poskytnúť prístup k dokumentom 13382/08, 13637/08 a 13949/08, sťažovateľ uviedol, že ciele EÚ v súvislosti s dohodou ACTA by sa nemali zachovávať v tajnosti. Sťažovateľ takisto tvrdil, že akékoľvek stanovisko oznámené ostatným rokovacím partnerom by sa mohlo oznámiť aj verejnosti a že by to nepoškodilo medzinárodné vzťahy.

14. Rada vo svojom stanovisku uviedla tieto pripomienky:

i) Ochrana medzinárodných vzťahov

15. Rada poukázala na to, že výnimky stanovené v článku 4 ods. 1 nariadenia vrátane výnimky týkajúcej sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy, sú formulované povinne. Ak sa teda zistí, že požadovaný dokument patrí do oblasti medzinárodných vzťahov a že ochrana uvádzaného záujmu by bola v prípade zverejnenia dokumentu narušená, inštitúcia musí odmietnuť prístup verejnosti [6] [Prepojenie]. Rada tvrdila, že v tomto prípade sa všetkých šesť dokumentov týkalo vedenia rokovaní medzi členskými štátmi EÚ a ich partnermi o novej mnohostrannej dohode ACTA. Tieto rokovania sa začali v októbri 2007 a stále prebiehali v apríli 2009. Rada 14. apríla 2008 poverila Komisiu, aby v koordinácii s Radou a členskými štátmi začala rokovania o mnohostrannej dohode ACTA. Predsedníctvo Rady sa v plnej miere zúčastňuje na týchto rokovaníach v mene členských štátov o otázkach, ktoré patria do ich právomoci. Rada uviedla, že o dohode ACTA sa stále rokuje a že ešte nebol vypracovaný žiadny konsolidovaný návrh obsahujúci názory všetkých rokovacích partnerov. Rada vysvetlila, že uvedených šesť dokumentov obsahovalo podrobné informácie o pozícii EÚ a pozícii rôznych partnerov dohody ACTA v rámci medzinárodných rokovaní. Konkrétnejšie vysvetlila, že obsahujú návrhy a konkrétne iniciatívy vypracované EÚ a jej rokovacími partnermi, pokiaľ ide o rôzne opatrenia, ktoré chcú zahrnúť do budúcej dohody ACTA. Rada sa domnieva, že zverejnenie predmetných dokumentov by vážne ohrozilo schopnosť EÚ viesť rokovania so svojimi partnermi v atmosfére dôvery a konštruktívnej spolupráce, ktorá je nevyhnutná pre úspešný výsledok rokovaní.

16. Rada uviedla, že nesúhlasí s tým, že jej odmietnutie sprístupniť požadované dokumenty bráni riadnemu uplatňovaniu nariadenia. Keď Rada konštatovala, že sú splnené podmienky na uplatnenie výnimky týkajúcej sa medzinárodných vzťahov podľa článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky nariadenia, usúdila, že je povinná odmietnuť prístup k požadovaným dokumentom a že nemusí posudzovať aspekt verejného záujmu, a to ani s prihliadnutím na uznesenie Európskeho parlamentu z 18. decembra 2008 o otvorenosti rokovacieho procesu.

(II) Legislatívny charakter požadovaných dokumentov

17. Rada poukázala na to, že jej rokovací poriadok v súlade s článkom 207 ods. 3 druhým pododsekom Zmluvy o ES [7] [Prepojenie] vymedzuje prípady, v ktorých sa má považovať za konajúceho v rámci svojej zákonodarnej právomoci na účely stanovenia podrobných ustanovení o prístupe k jej dokumentom. V článku 7 ods. 1 rokovacieho poriadku Rady sa preto stanovuje, že „*Rada koná v rámci svojej legislatívnej právomoci v zmysle článku 207 ods. 3 druhého pododseku Zmluvy o ES, keď prijíma pravidlá, ktoré sú právne záväzné v členských štátoch alebo pre členské štáty prostredníctvom nariadení, smerníc, rámcových rozhodnutí alebo rozhodnutí na základe príslušných ustanovení zmlúv, s výnimkou diskusií vedúcich k prijatiu vnútorných opatrení, administratívnych alebo rozpočtových aktov, aktov týkajúcich sa medziinštitucionálnych alebo medzinárodných vzťahov alebo nezáväzných aktov (ako sú závery, odporúčania alebo uznesenia)*“ (zdôraznenie doplnené Radou). V prejednávanej veci sa požadované dokumenty konkrétne týkali vedenia medzinárodných rokovaní v súlade s rokovacím mandátom prijatým Radou 14. apríla 2008, ktorého cieľom bolo prijať novú dohodu ACTA. Požadované dokumenty, o ktorých Rada rokovala v rámci týchto rokovaní, sa preto nemôžu považovať za legislatívne dokumenty v zmysle rokovacieho poriadku Rady. Rada sa preto domnievala, že sťažovateľ sa nemôže odvolávať na zásady stanovené Súdnym dvorom v jeho rozsudku z 1. júla 2008 v spojených veciach C-39/05 P a C-52/05 P. V tomto rozsudku Súdny dvor v rámci legislatívneho postupu vyložil výnimku týkajúcu sa právneho poradenstva, a to výnimku uvedenú v článku 4 ods. 2 nariadenia. V prejednávanej veci neexistovala otázka uplatniteľnosti jednej z výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 alebo 3 nariadenia, ktoré sú predmetom prevažujúceho kritéria verejného záujmu, ani legislatívneho postupu. Pokiaľ ide o tvrdenie sťažovateľa, že dohoda ACTA v praxi predstavuje právne predpisy, pretože bude obsahovať nový právny rámec a bude záväzná pre členské štáty, Rada poukázala na to, že všetky medzinárodné dohody uzavreté Úniou sú záväzné pre inštitúcie a členské štáty. Tým sa však všetkým takýmto dohodám nepriznal právny štatút. Podľa článku 7 ods. 1 rokovacieho poriadku Rady akty týkajúce sa medzinárodných vzťahov v skutočnosti nepredstavujú legislatívne akty.

(III) Čiastočný prístup

18. Rada tvrdila, že vo svojej odpovedi na opakovanú žiadosť vysvetlila, že zvažila možnosť čiastočného zverejnenia dokumentov podľa článku 4 ods. 6 nariadenia. Dospel k záveru, že to nie je možné, keďže výnimka uvedená v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky sa vzťahuje na požadované dokumenty v celom rozsahu. V skutočnosti všetky informácie obsiahnuté v dokumentoch sa týkali návrhov a pripomienok predložených členskými štátmi EÚ a ich rokovacími partnermi počas rokovaní o dohode ACTA. Zverejnenie citlivého obsahu týchto dokumentov by ohrozilo schopnosť EÚ riadne viesť tieto rokovania. Okrem toho by nebolo možné sprístupniť len tie časti dokumentov, ktoré obsahujú pozíciu EÚ, ako to navrhuje sťažovateľ, bez toho, aby sa odhalili aj pozície rokovacích partnerov EÚ.

19. Rada uviedla, že ocenila obavy sťažovateľa týkajúce sa otvorenosti rokovaní o dohode ACTA. V tejto súvislosti poznamenala, že predsedníctvo Rady a Komisia vystúpili pri viacerých príležitostiach pred príslušným výborom Európskeho parlamentu s cieľom informovať poslancov Parlamentu o tom, ako napredujú rokovania o dohode ACTA. Okrem toho sa členom príslušných výborov sprístupnili dokumenty týkajúce sa rokovaní o dohode ACTA, ktoré boli

relevantné pre parlamentnú činnosť. Uskutočnilo sa to v súlade s osobitnými podmienkami, ktoré sa uplatňujú v súvislosti s privilegovaným prístupom Európskeho parlamentu k dokumentom. Napokon bola verejnosť informovaná o rokovaníach po každom kole rokovaní prostredníctvom tlačových správ vydaných Komisiou a partnermi, ktorí rokovali o dohode ACTA. Okrem toho v dokumente, ktorý bol uverejnený krátko po apríli 2009, rokujúci partneri dohody ACTA objasnili ciele budúcej dohody a poskytli aj prehľad hlavných otázok, o ktorých sa rokuje. Z uvedených dôvodov Rada považovala sťažnosť za nedôvodnú.

20. Sťažovateľ vo svojich pripomienkach uviedol, že Komisia a Rada pri viacerých príležitostiach uviedli, že dohoda ACTA bude obsahovať nový právny rámec. Navrhovateľ tvrdil, že súčasťou dohody ACTA sú v podstate právne predpisy, aj keď boli označené inak. Sťažovateľ tvrdil, že označovanie legislatívnych aktov ako nelegislatívnych bolo v rozpore s duchom toho, čo bývalo v článku 207 Zmluvy o ES.

21. Pokiaľ ide o odkaz Rady na rozsudok vo veci *Sison*, sťažovateľ uviedol, že v boji proti terorizmu môžu byť informácie veľmi citlivé a ich zverejnenie môže vážne poškodiť medzinárodné vzťahy. V legislatívnom procese však informácie nie sú citlivé, pretože konečné znenie sa v každom prípade zverejní, ak sa prijme. Odmietanie skorších návrhov, tvrdí, je zneslúženie demokracie. Sťažovateľ poukázal na to, že necitlivý charakter dokumentov ACTA je ilustrovaný skutočnosťou, že v USA k nim mali prístup mnohí „preverení“ poradcovia (mnohí z nich sú korporátni lobisti). Preto, ak by USA mohli poskytnúť prístup k dokumentom, EÚ by mala byť tiež schopná tak urobiť. Ak určité kategórie verejnosti, často nadnárodné spoločnosti, už majú prístup, mali by mať prístup aj iné skupiny. Podľa názoru sťažovateľa umožnenie prístupu len niektorým skupinám vedie k zaujatým právnym predpisom. Sťažovateľ tiež poukázal na nezákonnosť poskytovania prístupu k dokumentom lobistom, ale odmietol ho poslancom EP. Ďalej poukázala na to, že Rada odmietla odpovedať na otázky poslanca Európskeho parlamentu Jensa Holma o tom, či sa konečný návrh dohody ACTA uverejní pred dosiahnutím politickej dohody v Rade a či národné parlamenty budú mať dostatok času na preskúmanie dohody ACTA. Sťažovateľ v tejto súvislosti odkázal na odpoveď Rady, v ktorej bolo vydané toto vyhlásenie: „*Kedže sa ešte nedosiahla fáza konečného určenia právneho základu, Rada nemôže podrobne odpovedať na procedurálne otázky, ktoré položil vážená pani poslankyňa*“.

22. Vo svojich dodatočných pripomienkach z 19. júna 2009 sťažovateľ poukázal na to, že v decembri 2007 holandská vláda zverejnila dokument s názvom „*Udržiavanie dôvernosti dokumentov*“, ktorý predložili rokujúce strany dohody ACTA, a že v sprievodnom liste sa uvádza, že na neformálnom stretnutí v decembri 2007 sa strany rokujúce o dohode ACTA dohodli na zachovaní dôvernosti. Sťažovateľ priložil kópiu tohto dokumentu [8] [Prepojenie].

Kontrola dokumentov

23. Dňa 8. decembra 2009 zástupcovia ombudsmana vykonali kontrolu šiestich dokumentov, ktoré sú predmetom sťažnosti, z ktorých jeden, dokument 13637/08, bol klasifikovaný ako „EU Restricted“. Počas inšpekcie boli informovaní, že o dohode ACTA sa stále rokuje.

24. V ďalších pripomienkach z 29. mája 2010 sťažovateľ poukázal na to, že rokujúce strany 21.

apríla 2010 zverejnili návrh znenia [9] [Prepojenie].

Posúdenie ombudsmana

25. Ombudsmanka by v prvom rade chcela poznamenať, že rokovania o dohode ACTA zrejme prebiehajú. Ôsme kolo rokovaní sa konalo od 12. do 16. apríla 2010 vo Wellingtone na Novom Zélande a deviate kolo rokovaní sa konalo v Lucerne vo Švajčiarsku od 28. júna do 1. júla 2010. Predpokladá sa, že rokovania sa ukončia v roku 2010 [10] [Prepojenie].

26. Zdá sa, že sťažovateľ a Rada súhlasia s tým, že dokumenty, ktorých sa týka prejednávaná vec, neboli vypracované na účely prípravy právneho aktu Únie. Týkajú sa skôr rokovaní a konečného uzavretia medzinárodnej dohody a nemajú nič spoločné s právnym aktom EÚ. Vo veci *Turco* sa Súdny dvor domnieval, že na to, aby občania mohli uplatňovať svoje demokratické práva, je nevyhnutné, aby mali možnosť zistiť, aké sú úvahy, ktoré sú základom legislatívneho opatrenia [11] [Prepojenie]. Toto tvrdenie sa preto nezdá byť v prejednávanej veci okamžite uplatniteľné. Sťažovateľ však tvrdí, že dohoda ACTA má v praxi legislatívny účinok, keďže v prípade jej prijatia by strany dohody boli viazané legislatívnymi a výkonnými povinnosťami. Dohoda ACTA by teda nepriamo mala rovnaký účinok ako legislatívny návrh. Ombudsman súhlasí s tým, že uzavretie dohody ACTA môže skutočne viesť k potrebe, aby EÚ navrhla a prijala právne predpisy. V takom prípade by dohoda ACTA predstavovala jedinú alebo hlavnú úvahu, o ktorú sa opierajú tieto právne predpisy, a občania by mali jasný záujem na tom, aby boli informovaní o dohode ACTA. Aj keď je teda úplne možné, že dohoda ACTA by v praxi mohla mať ďalekosiahle legislatívne dôsledky pre Úniu, neznamená to, že postup uzavretia dohody ACTA je rovnaký ako legislatívny postup a že pravidlá upravujúce tento postup (vrátane pravidiel týkajúcich sa prístupu verejnosti k dokumentom, ako sú uvedené vo veci *Turco*) sa analogicky uplatňujú na prvý postup.

27. Ombudsman preto musí preskúmať, či Rada správne uplatnila článok 4 ods. 1 písm. a) tretiu zarážku nariadenia na šesť dokumentov, ktoré sú predmetom sťažnosti. Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že „zo znenia článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že pokiaľ ide o výnimky z práva na prístup stanovené v tomto ustanovení, odmietnutie prístupu zo strany inštitúcie je povinné, ak by zverejnenie dokumentu verejnosti poškodilo záujmy, ktoré toto ustanovenie chráni, bez toho, aby v takom prípade a na rozdiel od ustanovení, najmä článku 4 ods. 2, bolo potrebné vyvážiť požiadavky spojené s ochranou týchto záujmov s požiadavkami vyplývajúcimi z iných záujmov“ [12] [Prepojenie].

28. Pokiaľ ide o dokument 13637/08, ktorý je klasifikovaný ako „EU Restricted“, inšpekcia ukázala, že obsahuje poznámku o výsledku konzultácií radcov pre spravodlivosť a vnútorné veci z 26. septembra 2008 o spoločnom návrhu Japonska a USA o návrhoch trestnoprávných opatrení, ktoré sa majú zahrnúť do dohody ACTA, a že bol vypracovaný v rámci prípravy na tretie kolo rokovaní v Tokiu od 8. do 10. októbra 2008. Dokument obsahoval pripomienky delegácií k rôznym konkrétnym článkom obsiahnutým v návrhu dohody ACTA.

29. Pokiaľ ide o dokumenty 13382/08 z 23. septembra 2008 a 13949/08 z 8. októbra 2008, z inšpekcie vyplynulo, že pozostávali z poznámok predsedníctva adresovaných delegáciám.

Dokument 13382/08 obsahoval zhrnutie odpovedí na opatrenia občianskeho práva, ktoré Japonsko a USA navrhli zahrnúť do dohody ACTA, a bol vypracovaný na základe rokovaní, ktoré sa uskutočnili 11. septembra 2008 počas zasadnutia pracovnej skupiny pre duševné vlastníctvo (podskupiny pre patenty). Dokument bol vypracovaný v rámci prípravy na tretie kolo rokovaní v Tokiu. Obsahovala prehľad názorov niektorých delegácií na rokovaciu pozíciu EÚ, ako aj niektoré zmeny a výhrady, ktoré boli vznesené v súvislosti s určitými článkami. Dokument 13949/08 obsahoval výmenu názorov o navrhovaných občianskoprávných opatreniach, ktorá sa uskutočnila 6. októbra 2008 na zasadnutí pracovnej skupiny pre duševné vlastníctvo (podskupina Autorské práva). Obsahovala pripomienky k rokovacej pozícii EÚ v súvislosti s určitými článkami.

30. Pokiaľ ide o dokumenty 12875/08, 13448/08 a 13750/08 z 10. a 24. septembra a z 2. októbra 2008 [13] [Prepojenie], inšpekcia ukázala, že ide o pracovné dokumenty vypracované útvarmi Komisie [14] [Prepojenie] a adresované pracovnej skupine pre duševné vlastníctvo (podskupina patenty) (dokument 12875/08) a delegáciám (dokument 13448/08 a 13750/08). Prvé dva dokumenty obsahovali návrh a revidovaný návrh reakcie EÚ na spoločný návrh Japonska a USA týkajúci sa oddielu ACTA v oblasti občianskoprávného presadzovania. Dokumenty obsahovali znenie návrhu Japonska/USA s pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi Komisie (doplňkami alebo vypusteniami) označenými v sledovaných zmenách. Obsahovali aj vyhlásenie, podľa ktorého dokumenty na rokovanie neboli verejnými listinami a mali by sa s nimi zaobchádzať s rezervou. Dokument 13750/08 obsahoval súhrn (vypracovaný USA a Japonskom) všetkých pripomienok, ktoré predložili partneri, ktorí rokovali o dohode ACTA, k rôznym článkom oddielu občianskeho presadzovania práva po druhom kole rokovaní vo Washingtone.

31. Pokiaľ ide o uplatňovanie výnimky stanovenej v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážke nariadenia na uvedených šesť dokumentov Radou, ombudsman najprv poznamenáva, že strany, ktoré rokovali o dohode ACTA, sa zjavne dohodli, že rokovacie dokumenty by sa mali považovať za dôverné. Potvrďuje to aj poznámka, ktorá bola nájdená v dvoch zo šiestich kontrolovaných dokumentov, v ktorej sa uvádza, že dokumenty predložené počas rokovaní nie sú verejnými listinami. Rada však svoje odmietnutie poskytnúť prístup k príslušným dokumentom nezakladala na tejto konkrétnej dohode medzi rokovacími stranami. Toto tvrdenie preto v prejednávanej veci nie je potrebné ďalej skúmať.

32. Pokiaľ ide o dokumenty 12875/08, 13448/08 a 13750/08, Rada tvrdila, že obsahujú podrobné informácie o pozíciách rôznych partnerov, ktorí rokujú o dohode ACTA, pokiaľ ide o citlivý predmet občianskoprávných súdnych konaní týkajúcich sa vymožitelnosti práv duševného vlastníctva, ako aj pripomienky týkajúce sa pozícií ostatných rokovacích partnerov. Uviedla, že úplné zverejnenie týchto dokumentov by vážne narušilo ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy EÚ, keďže ich zverejnenie by negatívne ovplyvnilo atmosféru dôvery v prebiehajúce rokovania a mohlo by mať nepriaznivý vplyv na budúce rokovania.

33. Ombudsman súhlasí s názorom Rady, že zverejnenie predmetných dokumentov, ktoré odhaľujú rokovaciu pozíciu USA a Japonska, by s veľkou pravdepodobnosťou poškodilo vzťahy EÚ s týmito krajinami. Ombudsman tiež súhlasí s tým, že ako ďalej tvrdí Rada, je

pravdepodobné, že takéto zverejnenie by malo negatívny vplyv na atmosféru dôvery v prebiehajúce rokovania a že by bránilo otvorenej a konštruktívnej spolupráci.

34. Pokiaľ ide o dokumenty 13382/08, 13637/08 a 13949/08, Rada tvrdila, že tieto dokumenty obsahujú podrobné informácie o pozícii EÚ v rámci rokovaní o dohode ACTA a že ich úplné zverejnenie by odhalilo strategické ciele EÚ v rokovaní. To by ohrozilo celkový priebeh prebiehajúcich rokovaní a poškodilo by to záujem EÚ o vedenie rokovaní. Ombudsman môže na základe svojej inšpekcie potvrdiť, že tieto dokumenty skutočne podrobne stanovujú pozíciu, ktorú má EÚ v úmysle zaujať počas rokovaní o budúcej dohode ACTA. Ombudsman opäť súhlasí s názorom Rady, že zverejnenie dokumentov 13382/08, 13637/08 a 13949/08 by pravdepodobne ohrozilo celkové vedenie prebiehajúcich rokovaní s USA a Japonskom, a tým by poškodilo medzinárodné vzťahy medzi EÚ a týmito krajinami.

35. Na základe uvedených argumentov ombudsman zastáva názor, že Rada bola oprávnená uplatniť článok 4 ods. 1 písm. a) tretiu zarážku nariadenia na uvedených šesť dokumentov. Vzhľadom na uvedenú judikatúru a skutočnosť, že výnimka sa považovala za uplatniteľnú, nie je možné ani potrebné vyvážiť záujem chránený článkom 4 ods. 1 písm. a) treťou zarážkou nariadenia s inými záujmami.

36. Pokiaľ ide o otázku čiastočného prístupu, Generálny sekretariát Rady vo svojom rozhodnutí zo 4. decembra 2008 uviedol, že preskúmal možnosť čiastočného prístupu k šiestim dotknutým dokumentom, ale dospel k záveru, že to nie je možné, keďže „*obsah dokumentov tvorí neoddeliteľný celok*“. Rada vo svojom stanovisku dodala, že výnimka podľa článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky sa vzťahuje na požadované dokumenty v celom rozsahu. Na základe kontroly dotknutých dokumentov ombudsman zastáva názor, že pozícia Rady je odôvodnená. S jednou výnimkou sa všetky informácie obsiahnuté v týchto dokumentoch týkajú návrhov a pripomienok k stanoviskám prijatým EÚ, USA a Japonskom a nebolo by možné sprístupniť časti dokumentov bez toho, aby sa narušila ochrana záujmu, na ktorý sa vzťahuje výnimka podľa článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky nariadenia.

37. Výnimka sa týka dokumentu 13949/08, ktorého odseky 1 až 5 sa týkajú čisto procedurálnych otázok týkajúcich sa rokovaní z pohľadu EÚ. Sťažovateľ však v telefonickom rozhovore s úradom ombudsmana 29. júna 2010 objasnil, že má záujem len o tie časti dokumentov, ktoré obsahovali podstatné informácie o rokovaní o dohode ACTA, a nie o časti dokumentov, ktoré obsahovali informácie o čisto procesných aspektoch. Ombudsman sa preto domnieva, že nie je potrebné ďalej skúmať otázku prístupu k odsekom 1 až 5 dokumentu 13949/08.

38. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman dospel k záveru, že Rada bola oprávnená uplatniť výnimku stanovenú v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážke nariadenia s cieľom zamietnuť prístup k príslušným dokumentom.

B. Záver

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti ju ombudsman uzatvára týmto záverom:

Zo strany Rady nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Sťažovateľ a Rada budú o tomto rozhodnutí informovaní.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Štrasburgu 23. júla 2010

[1] [Prepojenie] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

[2] [Prepojenie] Sťažovateľ uviedol spolu 12 dokumentov, z ktorých niektoré sa však podľa všetkého týkajú toho istého dokumentu. Rada vo svojom stanovisku uviedla, že sťažovateľ požiadal o prístup k deviatim dokumentom. Rada povolila čiastočný prístup trom z nich a zamietla prístup k ďalším šiestim, ktoré sú predmetom tejto výhrady.

[3] [Prepojenie] Pozri poznámku pod čiarou č. 2.

[4] [Prepojenie] Ú. v. ES L 101, 2001, s. 1.

[5] [Prepojenie] Spojené veci C-39/05 P a C-52/05 P *Švédsko a Turco/Rada*, Zb. 2008, s. I-4723, bod 46.

[6] [Prepojenie] Vec C-266/05 P *Sison/Rada*, Zb. 2007, s. I-1233, bod 46.

[7] [Prepojenie] Tento pododsek sa už nenachádza v novom článku 240 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

[8] [Prepojenie] Prvý odsek dokumentu „Zachovanie dôvernosti dokumentov“ znie takto:
Súhlasíme s tým, že dokumenty týkajúce sa navrhovanej obchodnej dohody o boji proti falšovaniu (ACTA) budú považované za dôverné. To znamená, že dokumenty môžu byť poskytnuté len vládny úradníkom alebo osobám mimo vlády, ktoré sa zúčastňujú na domácom konzultačnom procese strany a majú potrebu preskúmať informácie uvedené v týchto dokumentoch alebo byť o nich informované. Každý, kto má prístup k dokumentom, bude upozornený na to, že dokumenty nemôžu zdieľať s osobami, ktoré nie sú oprávnené ich vidieť...
"V treťom odseku sa uvádza: všetky strany označia dokumenty, ktoré vytvoria, spôsobom, ktorý jasne uvedie, že dokumenty budú uchovávané dôverne. Spojené štáty plánujú označiť dokumenty, ktoré sme vygenerovali, ako „dôverné informácie zahraničnej vlády – pozmenené zaobchádzanie s povolením“...

[9] [Prepojenie] http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/april/tradoc_146029.pdf

[10] [Prepojenie]

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/437&format=HTML&aged=0&language=en&guiLan>

[Prepojenie]

[11] [Prepojenie] Pozri poznámku pod čiarou 5.

[12] [Prepojenie] vec C-266/05 P *Sison/Rada* , Zb. 2007, s. I-1233, bod 46; pozri tiež vec T-264/04 *WWF/Rada* , Zb. 2007, s. II-911, bod 44.

[13] [Prepojenie] Dátumy týchto dokumentov nezodpovedajú dátumom uvedeným sťažovateľom.

[14] [Prepojenie] Ombudsman berie na vedomie, že tri dokumenty 12875/08, 13448/08 a 13750/08 boli pracovnými dokumentmi útvarov Komisie, a teda dokumentmi tretích strán v zmysle článku 4 ods. 4 nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že inštitúcia konzultuje s treťou stranou s cieľom posúdiť, či je uplatniteľná výnimka v odseku 1 alebo 2, „*pokiaľ nie je jasné, že dokument sa zverejní alebo sa nezverejní*“. Ombudsmanka poznamenáva, že Rada nespomínala, že konzultovala s Komisiou, pokiaľ ide o možný prístup k týmto trom dokumentom. Domnieva sa teda, že podľa názoru Rady bolo jasné, že dokumenty by nemali byť zverejnené, a preto nemusela konzultovať s Komisiou.